

Nr 273.

Av herr **Kilbom m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 271, med förslag till förordning om nöjesskatt, m. m.*

Genom nu föreliggande proposition 271 blir nöjesskatten obligatorisk för hela landet, varigenom vissa, med senast fattade beslut gällande, olägenheter avvecklas. Detta erkännande, liksom erkännandet att förslaget i stort sett är välfunnet, hindrar dock icke att i vissa detaljer väsentliga anmärkningar måste göras. Framförallt synes detta gälla bestämmelserna om fribiljetter samt om den föreslagna beskattningen av s. k. varuspel. Därtill synes det oss vara en stor brist att restaurangdansen icke ålägges nöjesskatt.

Enligt propositionens § 7 utgår icke skatt för fribiljett som utlämnas till begagnande av polismyndighet, ortens brandväsende eller den som eljest å tjänstens vägnar skall närvara å nöjestillställning. Ej heller utgår skatt för fribiljett som utlämnas till tidningsredaktion för recension eller anmälan av nöjestillställning, dock att sådan skattefrihet åtnjutes för högst 2 biljetter till samma tidning, för varje tillställning av enahanda beskaffenhet. Skatt utgår ej heller för fribiljett till nöjestillställning (konsert, operaföreställning och annan musikalisk föreställning, dramatisk och litterär föreställning samt uppvisning av konstnärlig dans), då biljetter utlämnas till begagnande i studiesyfte. Däremot skall enligt propositionen nöjesskatt betalas för *barnbiljetter*, å biljetter till *barnföreställningar* samt ävenledes för fribiljetter för exempelvis *militärmanskap* i beredskapstjänst. Detta synes oss vara en upprörande orättvisa, drabbande de fattiga folkklasserna. Förhållandet är ju det att särskilt å matinéföreställningar i folkparkerna barn under 12 å 15 år i föräldrars sällskap i allmänhet äga fritt inträde. Avsikten med dessa fribiljetter är att dels bereda barnen någon förströelse och dels och kanske framförallt att bereda husmödrarna möjlighet att åtminstone någon gång få komma loss från hemmet. Skulle propositionen i oförändrat skick accepteras av riksdagen ålades därmed vederbörande företag antingen att genomföra avgift även för barn under 12 år eller också att betala skatt för fribiljetter till dessa. Förstnämnda åtgärd skulle betyda att många familjer i våra industrisamhällen av ekonomiska skäl avstängdes från möjligheten att någon gång besöka nöjestillställningar. Bestämmelsen att nöjesskatt skall betalas för fribiljetter åt barn synes också strida mot å andra områden av vårt samhällsliv vedertagen praxis. Barn under 3 år reser som bekant fritt å samtliga järnvägar i landet och barn över 3 men under 12 år reser för halv biljett.

Lika orimligt är det att nöjesskatt skall betalas för fribiljetter till militär i uniform. Sådana fribiljetter förekomma nämligen i de flesta folkparker. Då en del av dessa för övrigt äro tagna i anspråk som militärförläggningar,

måste militärmanskapet gå ut och in utan erläggande av avgift i hela parkområdet.

Det förefaller så mycket rimligare att riksdagen beslutar sådan ändring av propositionens § 7, att fribiljetter till såväl barn under 12 år som ock till militärmanskap i uniform befrias från nöjesskatt, som detta icke nämnvärt torde minska statens inkomster. Möjligheten står för övrigt öppen att trots denna förändring öka skatteintäkten genom att indraga restaurangdansen under skatten. Invändningen att detta omöjliggöres av praktiska skäl bör icke tillmätas avgörande betydelse. Som känt höja restaurangerna priset för en del av förtäringen då dans anordnas. Att de under sådana förhållanden betala nöjesskatt för varje besökare är varken orimligt eller omöjligt att genomföra. Kontrollen låter sig lätt ordnas genom att varje gäst, som beträder danslokalen, erhåller en viss biljett, restauranginnehavaren obehaget att belägga denna med viss avgift. Under alla år nöjesskatten varit i bruk har för övrigt nästan undantagslöst medgivits som en orättvisa att restaurangdansen icke drabbats av densamma.

Vad angår nöjesskatt för varuspel har å de flesta håll i landet, däribland Stockholm, tidigare nöjesskatt icke utgått å desamma. Dessa varuspel äro för ideella föreningar och organisationer, som arrangera festligheter för att därigenom framskapa ekonomiskt underlag för sin verksamhet, av mycket stor betydelse. På vissa platser, exempelvis Malmö, har vid betalning av nöjesskatt före skattebeloppets fastställande avräknats trettiotre och en tredjedels procent utgörande beräknade varukostnader, vadan alltså det beskattningsbara beloppet blivit sextiosex och sju tiondels procent av bruttoinkomsten. Genomförande av propositionens bestämmelse skulle medföra att arrangören finge erlægga skatt för inkomster som han icke förfogade över, något som väl inte kunde anses rättvist. Konsekvenserna bleve med all säkerhet att de företag som ha detaljerad bokföring över inkomster och utgifter finge betala skatt för inkomster som icke stannade i deras kassa, under det att företag utan bokföring och vilka därför icke kunna ordentligt kontrolleras utsattes för frestelsen att uppgiva mindre belopp för beskattning, än vad de i själva verket hade haft. Med hänsyn till statens, såväl ekonomiska som andra, intressen är det viktigt att genomföra bestämmelser, vilka på grund av sitt rättvisa innehåll uppmuntra skattebetalarna till strikt fullföljande.

Med stöd av vad sålunda anförts tillåta vi oss hemställa,

att riksdagen beslutar sådan ändring i den i proposition 271 intagna lagtexten

att fribiljetter till barn under 12 år i föräldrars sällskap, till speciella barnföreställningar och till militär i uniform befrias från nöjesskatt;

att restauranginnehavare förpliktigas till erläggande av nöjesskatt för var och en, som vid danstillfällen besöker restaurang eller den del därav, där dans pågår, för den händelse blott viss del av lokalen är till dans avdelad; samt

att vid varuspel nöjesskatt icke skall erläggas för den del av inkomsten, som representerar varans värde, dock att avdrag härför får ske till högst trettiotre och en tredjedels procent av omsättningens bruttobelopp.

Stockholm den 25 maj 1940.

<i>K. Kilbom.</i>	<i>Aug. Spångberg.</i>	<i>Gustaf Karlsson.</i>
<i>Erik Johansson.</i>	<i>Gustaf Nilsson, Kristinehamn.</i>	<i>J. W. Mårtensson.</i>
<i>Edv. Uddenberg.</i>	<i>Hildur Humla.</i>	<i>Elof Lindberg.</i>
<i>Fr. Sundström.</i>	<i>Uddo R. Jacobson.</i>	<i>Olof Nilsson.</i>
<i>Abel Sundberg.</i>	<i>J. A. Persson, Tidaholm.</i>	<i>Elsa Johansson.</i>
<i>Sigvard Cruse.</i>	<i>Märta Öberg.</i>	<i>Karl J. Nilsson. Landskrona.</i>
<i>Thorvald Ekdahl.</i>	<i>Carl Lindberg i Stockholm.</i>	<i>Blenda Björck.</i>
<i>David Gustavson, Västerås.</i>		<i>Ruth Gustafson.</i>
